

Правни факултет
Универзитета у Београду
уз подршку
Српске академије
наука и уметности

ПОЗИВ ЗА УЧЕШЋЕ НА КОНФЕРЕНЦИЈИ

200 ГОДИНА ОД РОЂЕЊА ДИМИТРИЈА МАТИЋА

22. и 23. децембар 2021. године
Правни факултет
Универзитета у Београду

Пријаве за учешће на скупу шаљу се на адресу dimitrijematic200god@ius.bg.ac.rs до **15. октобра 2021. године.**

Добродошле су све теме у вези са Матићевим ликом и делом, као и нови погледи на теме којима се он у својим радовима бавио. Желимо да подстакнемо истраживања учесника из различитих дисциплина – правничка, историјска, политиколошка, филолошка...

Уз пријаву потребно је послати апстракт дужине од 200 до 300 речи. Учесници ће бити обавештени о прихватању пријава до краја октобра 2021.

Рецензирани радови са скупа биће објављени током 2022. године, у посебном зборнику. Рок за слање коначних верзија радова (после конференције) биће накнадно утврђен.

Ове године обележавамо 200 година од рођења Димитрија Матића (1821-1881), правника и филозофа, професора, политичара и културног делатника. Рођен 18/30. августа 1821. године у Руми, дипломирао је на Лицеју у Крагујевцу, а затим филозофију у Берлину. У Лајпцигу је стекао звање доктора филозофије, те продужио студије права у Хајделбергу. Био је професор државног, јавног и грађанског права на Лицеју, мада је због ставова који су сматрани превише слободоумним у то време изгубио ту службу 1851. године. Вршио је бројне стручне и политичке функције у више значајних државних органа: Апелационом, а затим и Касационом суду, Кнежевој канцеларији, Државном савету, Народној скупштини и Влади Србије. У том погледу можда су најупечатљивији његов положај као председника Народне скупштине од 1878. године, будући да је она ратификовала Берлински споразум којим је Кнежевина Србија стекла независност и међународно признање, као и мандати министра правде и просвете. Био је и члан, а једно време и председник Друштва српске словесности, а затим члан Српског ученог друштва – организација које су претече данашње Српске академије наука и уметности.

У данашњој правној науци најпознатији је као аутор првог и до данашњег дана јединог потпуног коментара нашег Грађанског законика („Објасњење Грађанског законика за Књажество Србско”, 3 књиге, 1850-51), али његова главна интересовања била су јавно право и филозофија права, те не смемо занемарити дела „Јавно право Књажества Србије” и „Начела умног државног права”. Важна је и његова борба за језичку реформу, као и превођење махом филозофских дела и уџбеничке литературе. Без сумње, реч је о личности која је оставила дубок печат на више аспеката друштвеног живота Србије XIX века.